

Kronikk juni 08 – Diabetesbladet:

Helsejournal på nettet

Google er stolt. En mann i USA søkte på symptomer på hjerteinfarkt, og på nettsiden kjente han igjen det han følte akkurat da. ”Ring nødnummeret” sto det på siden sammen med beskrivelsen av symptomene, og det gjorde han. Da han var kom ut av sykehuset igjen sendte han brev til Google og takket for at de hadde reddet livet hans.

Google Health

”Slike brev har vi etter hvert fått mange av” fortalte Dr. Eric Schmidt fra Google på en helsekonferanse i Orlando USA i februar 2008. ”Det er et eksempel på hvordan Internett nå blir brukt” sa han før han introduserte Googles nye satsing: Google Health. Det er en helsejournal på nettet, men i første omgang er den bare tilgjengelig for amerikanerne.

Nettet har hittil først og fremst blitt brukt til å finne informasjon. Men trenden på er nå at stadig flere legger ut informasjon om seg selv. Sosiale nettverk blir det kalt: Facebook, Myspace og Nettby. Det som legges ut der kan være alt fra ting du ønsker å fortelle dine venner om, til din CV på en jobbdatabase og din egen helsejournal.

Google Health går langt ut over å være en pasientjournal, det blir ”Din helsejournal”. Deres mål er at det skal bli lettere for deg å utnytte dine muligheter for å ha en best mulig helse, ved å forstå mest mulig om din helse og få best mulig hjelp hos helsepersonell ved at de som skal behandle deg får tilgang til dine helseopplysninger - uavhengig av tid og sted.

Bare din tillatelse skal være nødvendig. Dette er fascinerende fra mange synsvinkler, men først og fremst fordi du er den som kommer i førersetet i forhold til din helse.

Smart å samle opplysningene

Selvsagt vil du ikke at alle skal vite alt om din helse. Men du vil gjerne at noen skal vite det nødvendig, som for eksempel legen din. I Norge får fastlegen din vite om det aller meste, men vil du selv vite hva som står i din journal, så må du spørre om det. På et tidspunkt vil du kanskje vite hvordan blodtrykket ditt har utviklet seg over tid. Da må du bestille en utskrift av det, betale, og huske på hvor du legger den til neste gang du kommer på noe du vil sjekke. Skal du føye inn noe som du mener at legen din også skal vite, så må du be om en time hos ham eller henne.

I tillegg får du nødvendigvis ikke lagt inn det du mener er viktig informasjon. For eksempel vet helsevesenet og din fastlege hvor mye insulin du bruker over en periode, men de vet ikke hvordan du bruker insulinet til daglig. Legen har gitt deg noen råd i forhold til hvor mye du skal bruke når, og i forhold til alt det som påvirker blodsukkeret, og dermed insulinbruken. Men det er du som tar avgjørelsen om doseringa 5-6 ganger om dagen, og du må leve med resultatene.

Hvorfor kan du ikke legge noe av den informasjonen inn i journalen? Det kan kanskje gjøre det lettere for legen å gi deg råd. I tillegg er det de andre tingene, som for eksempel resepten som du fikk av legen i Paris i fjor sommer. Hvor la du den? Eller vaksinasjonskortet du fikk da du tok vaksiner før turen til Kina i fjor. Vet du hvor det er? Og røntgenbildet som du selv måtte ta vare på?

Utnytter norsk treghet

La oss innse det, en norsk pasientjournal er ikke pasientens journal. Det er legens journal om pasienten. Den er ikke en gang helsevesenets journal. Personregisterloven, tradisjoner med journalføring og tekniske begrensninger gjør det vanskelig å finne fram til alle opplysningene om din helse.

Vi hører ofte at ting er vanskelige i Norge, i forhold til tilgang til egen pasientjournal og det å få til en personlig helsejournal. Men i Helsepersonelloven har man faktisk lagt spesielt til rette for at dette skal være mulig. I paragraf 39 står det at "...departementet kan i forskrift pålegge helsepersonell som nevnt i første ledd å føre egen journal som pasienten oppbevarer selv (egenjournal)."

Alt ligger spesielt godt tilrette i Norge. Bruken av data og Internett er svært godt utviklet på mange områder, og det er så lite som skal til for å utvikle de mulighetene som ligger der. Men det går tregt. Flere regjeringer har også hatt store ambisjoner om å legge bedre til rette for den enkelte. Det er trist å se at visjonene forblir akkurat det - visjoner.

I mellomtiden ser de store kommersielle aktørene mulighetene og lager løsninger som ikke er tilpasset norsk helsevesen eller oss som er pasienter. Når jeg leser vilkårene som Google setter for bruk av tjenestene sine, og samtidig vet litt om amerikansk lovgiving, så sier jeg som Øystein Sunde: "Ikke ta fram sjela di der". Nå sier da også Google selv at dette er en tjeneste for USA. Forhåpentlig kommer norske helsemyndigheter på banen før Google kommer med et tilbud i Europa.

